

Nikdy jsme nebyli v Mělníku a neviděli soutok Labe s Vltavou a také jsme nikdy nebyli na památné hoře Říp. Tuto část republiky jsem plánoval již několik let. Využili jsme proto letos cesty na sraz ACC v AČR do Týnce n. L. a prodloužili si cestu až do Mělníka, resp. Liběchova, kde jsem našel na internetu kemp. Kemp Zahrada jsme našli ve sportovním areálu městyse Liběchov. Má fotbalové hřiště s pečlivě udržovaným trávníkem, dvě hřiště na odbíjenou v rekonstrukci a téměř dvacet chatek. První dojem nebyl příznivý, kemp volně přístupný a na zchátralé recepci telefonický odkaz na ubytovatelku. Po delší době přijela a ujistila nás, že tu najdeme všechno, co potřebujeme. Měla pravdu. Dostali jsme klíče od kuchyňky a sociálek, v kuchyňce vše co kuchařka potřebuje včetně zdarma kávu, čaj a cukr. Sociálky byly dál, až za potůčkem, ale pořád tekla teplá voda. A byli jsme jediní návštěvníci kempu! Klid, pohoda a padesát metrů od kempu hospoda, kde jsme každý den doplňovali vypocené tekutiny. Cena pro tříčlennou posádku 330 Kč/den.

Samotný program byl jasný. První den na kole do Mělníka, tam k zámku a přilehlému chrámu sv. Petra a Pavla a odtud se z výšky kochali na soutok Labe s Vltavou a na projíždějící loď. Pak jsme si prohlédli náměstí, stavili se v kavárničce na káfičko a sjeli dolů k Vltavě prohlédnout si technickou památku – zdymadlo z počátku minulého století. Nazpět do kempu jsme jeli po levém břehu Labe po nové asfaltové cyklostezce. Na druhý břeh jsme vystoupali po lávce parovodu u Liběchova Padesát schodů nahoru a padesát dolů. Odpoledne jsme ještě zajeli nad Liběchov do

borovicových lesů, kde do osamocených pískovcových skal vytesal někdejší kuchař na zámku různé reliéfy. Ty jsou však v měkkém pískovci trochu poničené.

Druhý den pak na Říp. Zase jsme využili lávky na teplovodu a přes Labe a přes vesničky Cítov, Kostomlaty a Rovné pod Říp. Cesta na vrchol byla betonová, ale prudké stoupání, takže kola jsme museli vytlačit. Bohužel rozhledy z Řípu nejsou. Je zarostlý stromy. Navštívili jsme proto památnou rotundu a u blízké chaty přečkali bouřku. Zpět pak k Labi přes Bechlín a kolem Labe po cyklostezce zase k lávce a do kempu.

Třetí den se má po túrách odpočívat. Kola jsme zamkli do místnosti pro ping pong a jeli se autem podívat na zámek Veltrusy a jeho anglický park. Ten jsme si celý prohlédli pěšky a pak popojeli k blízkému krásnému renesančnímu zámku Nelehozeves. I ten jsme si prohlédli jen z venku, jeho sgrafitovou výzdobu a nádvorní arkády. Naproti v hospůdce si dali také pivo Lobkovic od majitelů zámku. Mezi oběma zámky nás ještě upoutala technická památka, vodní elektrárna s plavební komorou s roku 1927.

Čtvrtý den opět na kole a to na Kokořín. Z Liběchova stálé stoupání až do vesnice Kokořín s nepřístupným zámečkem. Zážitkem pak ale byl sjezd do Kokořínského dolu s nádhernou vyhlídkou na hrad Kokořín. Je na fotkách. Příjemný byl také sjezd z Kokořínského dolu kolem potoku Pšovka směrem na Mělník. Údolí tu lemují pískovcové skály, rybníky s lekníny, zejména ten v osadě Harasov je nádherný. Tady se dochoval i skalní byt s balkonem. Údolím jsme sjeli až do Lhotky ke skalnímu domu, kde žila paní ještě nedávno. Ostatně mnoho domů tu má nějakou skalní místnost. Ze Lhotky jsme volili cestu zpět do Liběchova přes Strážnici.

Tím jsme náš program vyčerpali a ráno odjeli z Liběchova do Týnce nad Labem na 44. Národní sraz ACC v AČR. O tom však bude řeč v jiném článku.

Honza Kubáček
Červenec 2016